

Arrest

nr. 322 578 van 27 februari 2025
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de minister van Asiel en Migratie**

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 23 juli 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 juli 2024 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 december 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 9 december 2024.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen bij beschikking van 5 december 2024 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd er op gewezen dat uit het wachtregister blijkt dat verzoeker hieruit ambtshalve werd afgevoerd op 18 oktober 2024. Op grond van deze vaststelling werd zijn belang in twijfel getrokken.

1.2. Verzoeker richt op 9 december 2024 een schrijven aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesesmemorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 23 januari 2025 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter wijst erop dat uit een consultatie van het wachtregister is gebleken dat het verzoek om internationale bescherming dat aan de bestreden beslissing ten grondslag ligt in België wordt verdergezet, zodat de Raad lijkt te moeten afstappen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord, waarin een mogelijk gebrek aan belang wordt vastgesteld omdat verzoeker van ambtswege werd afgevoerd van de bevolkingsregisters. Verzoeker bevestigt dat zijn verzoek om internationale bescherming thans wordt behandeld in België en legt een kopie van zijn bijlage 26 neer, waaruit blijkt dat hij in maart 2025 zal worden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verweerder heeft hierbij geen opmerkingen. Beide partijen zijn het eens met de opmerking van de voorzitter dat verzoeker niet meer aan een andere lidstaat kan worden overgedragen op basis van de bestreden beslissing en dat nog steeds een gebrek aan belang bij het beroep zal moeten worden vastgesteld, zij het dus om een andere reden dan deze die werd aangegeven in voormelde beschikking.”

1.4. De beschikking wordt verlaten. Nu het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in België wordt behandeld, heeft hij om die reden geen actueel belang meer bij de vernietiging van de aangevochten bijlage 26quater, die stelt dat een andere Dublinlidstaat verantwoordelijk is voor zijn beschermingsverzoek.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemde-lingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA